

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: **práp. R. V., O., K.**, právne zastúpeného *JUDr. I. V., advokátom so sídlom F., K.*, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-100/2010 zo dňa 01.10.2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 279/2010-51 zo dňa 14. júla 2011, jednomyselne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 279/2010-51 zo dňa 14. júla 2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia č. SLV-PS-PK-100/2010 zo dňa 01.10.2010, ktorým žalovaný na rozklad žalobcu potvrdil personálny rozkaz ministra vnútra č. 265 zo dňa 01. júla 2010 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len zákon č. 73/1998 Z.z.).

Z odôvodnenia rozsudku mal krajský súd za preukázané, že žalobca bol personálnym rozkazom ministra vnútra č. 265 zo dňa 01.07.2010, potvrdeným rozhodnutím žalovaného, prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa ust. § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. s tým, že služobný pomer končí podľa ustanovenia § 194 ods. 3 zákona dňom doručenia rozhodnutia. Dôvodom prepustenia zo služobného pomeru bolo, že porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti zvlášť hrubým spôsobom tým, že dňa 18.05.2010 nastúpil do výkonu služby, ktorú mal riadne naplánovanú a v rámci inštruktáže hliadky bol nadriadeným v čase o 06:16 hod. podrobený dychovej skúške na alkohol, pričom bola u neho nameraná hodnota koncentrácie etanolu 0,27 miligramov na liter vydychovaného vzduchu (0,56 promile), a pri opakovanej dychovej skúške v čase o 06:35 hod. nameraná hodnota 0,26 miligramu na liter vydychovaného vzduchu (0,56 promile). Keďže v uvedený deň mal viesť služobné motorové vozidlo, konal v hrubom rozpore so služobnou prísahou. Žalovaný pri rozhodovaní postupoval v súlade so zákonom, dostatočne zistil skutočný stav veci, a preto nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zrušiť, vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania z dôvodu, že rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov.

V dôvodoch odvolania uviedol, že už počas konania namietal a vyslovil pochybnosť o správnosti nameranej hodnoty obsahu alkoholu v krvi. V šoku zo zistených hodnôt po vykonaní dychových skúšok nežiadal preverenie odberom krvi ale na druhej strane mu to ani nebolo umožnené. Ak by mu bol takýto postup navrhnutý podstúpil by vyšetrenie, ktoré by jednoznačne potvrdilo, že v tom čase nebol pod vplyvom alkoholických nápojov. Keďže mu boli namerané veľmi nízke hodnoty alkoholu v dychu, bolo povinnosťou nadriadených preveriť ich odberom krvi, aj keď im to zákon neprikazuje. Takýto postup je používaný pri bežných kontrolách vodičov a účastníkov cestnej premávky. Žalovanému postačovalo odborné vyjadrenie Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave č. p.: PPZ-7351/KEU-BA-EXP-2010 zo dňa 02.06.2010, aj keď mal jeho pochybnosti overiť riadnym znaleckým posudkom.

Za úplne protichodné a priečiace sa logike považuje aj fakt, že na jednej strane žalovaný (rozhodnutím zo dňa 01.10.2010) úplne znegoval zhodnotenie jeho služobnej činnosti a na druhej strane, v personálnom rozkaze zo dňa 01.07.2010 č. 265 (strana 2, prvý odsek) uvádza, že zhodnotenie služobnej činnosti žalobcu bolo okrem iných dôkazov jedným z hlavných podkladov (dôkazov) na zistenie skutkového stavu v prejednávanej veci.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom potvrdiť. Zotrval na vyjadrení k žalobe, v ktorom sa podrobne vyjadril ku všetkým relevantným námietkam a uviedol, že žalobca v odvolaní uvádza identické námietky ako tie, ktoré už boli predmetom konania pred prvostupňovým súdom, a s ktorými sa podrobne a vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal. Poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky týkajúcu sa prepustenia policajta zo služobného pomeru, napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR č. k. 3 ÚS 366/06-9, č. k. 3 ÚS 263/06-14, č. k. 3 ÚS 345/04-11, ako aj právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach spis. zn. 6 Sžo/237/2009 a spis. zn. 4 Sž/124/01. Protiprávne konanie bolo žalobcovi v čase rozhodovania o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka

Policajného zboru a v súlade so zákonom preukázané dôkazmi obsiahnutými v spise, s ktorými sa mal možnosť oboznámiť.

K námietke žalobcu týkajúcej sa požitia kvapiek s obsahom alkoholu a výsledok vykonanej dychovej skúšky uviedol, že je vyvrátená nielen odborným vyjadrením, ale aj návodom výrobcu na postup pri použití daného prístroja Alcotest Dräger 7410. S tvrdením, že nadriadení mali po pozitívnej dychovej skúške vyzvať žalobcu, prípadne poučiť ho o možnosti podrobiť sa odberu krvi nie je možné súhlasiť, pretože žiadne ustanovenie zákona takúto povinnosť nadriadenému neukladá. Dáva do pozornosti súdu stanovisko Slovenskej súdno-lekárskej spoločnosti (podrobne uvedené vo vyjadrení k podanej žalobe), o používaní predmetných prístrojov a o ich presnosti porovnateľnej s presnosťou plynovej chromatografie, i keď nejde o vyšetrenie vzorky krvi, ale analýzu vzorky vydychovaného vzduchu a následný prepočet na krv. Žalobcovi nič nebránilo podrobiť sa na vlastné náklady odberu krvi za prítomnosti nadriadeného tak, aby bola zaistená objektivita odobratej vzorky krvi. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 5 ods. 4 zákona č. 219/1996 Z.z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzke protialkoholických záchytných izieb, podľa ktorého, cit.: „vyšetrenie na zistenie alkoholu sa vykonáva dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi. Ak sa osoba odmietne podrobiť takému vyšetreniu, možno na požiadanie vykonať lekárske vyšetrenie odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu. Ak osoba odmieta takúto lekárske vyšetrenie, stupeň opilsti určí lekár podľa medicínskych klinických príznakov“.

Aj z uvedených skutočností je dostatočne preukázané, že vyšetrenie na zistenie alkoholu sa vykonáva predovšetkým za použitia predmetného prístroja. Žalobca sa neodmietol podrobiť dychovej skúške, vykonal ju dvakrát, pričom obidva výsledky boli pozitívne. Vykonanie dychovej skúšky nastupujúcej hliadky v inkriminovanom čase potvrdzuje vo svojej výpovedi druhý člen hliadky nstržm. L. N. a tiež nadriadení žalobcu mjr. JUDr. S. F. a por. R. Ď.

V predložennom spise sa nachádza certifikát o overení prístroja Alcotest Dräger 7410, vyr. č. ARJJ-0218, ktorým bola dychová skúška vykonaná, a preto nie je relevantný dôvod na spochybnenie výsledkov merania. Odborné vyjadrenie Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave zo dňa 02.06.2010, z ktorého vyplýva, že vzhľadom na veľký časový úsek medzi konzumáciou bonbónov a liekov uvádzaných žalobcom, a druhou dychovou skúškou nie je možné, aby sa v dychu žalobcu nachádzal z nich pochádzajúci etanol. Pokiaľ ide o to, či zistený alkohol v dychu žalobcu (0,27 mg/l t.j. 0,56 promile a 0,26 mg/l t.j. 0,54 promile) pochádza práve z požitých kvapiek, ktoré obsahujú alkohol, alebo zistený alkohol pochádza z akéhokoľvek požitého alkoholického nápoja, nie je možné skúmaním zistiť. Skúmaním sa zisťuje iba prítomnosť alkoholu v dychu, prípadne v krvi. Žalovaný v čase rozhodovania o prepustení žalobcu konal v medziach zákona a v súlade s povolenou voľnou úvahou (správne uváženie), v ktorej je nezastupiteľný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie mu predchádzajúce v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.sk, www.nsud.sk, najmenej 5 dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom od 01.05.2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.)

Najvyšší súd z obsahu súdneho a administratívneho spisu žalovaného zistil, že minister vnútra Slovenskej republiky personálnym rozkazom č. 265 zo dňa 01. júla 2010 podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. prepustil zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, práp. R. V., v stálej štátnej službe vo funkcii referent obvodného oddelenia PZ Košice-Juh, odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, služobného úradu Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach, z dôvodu zvlášť hrubého porušenia služobnej prisahy, vopred prerokované vo výbere základnej organizácie odborového zväzu polície v Slovenskej republike č. 10-03 v Košiciach. Skutok, ktorý mu je kladený za vinu spočíva v tom, že nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom Policajného zboru, keď vykonával štátnu službu pod vplyvom alkoholických nápojov napriek tomu, že bol riadne oboznámený so sprísnenými opatreniami v súvislosti s požívaním alkoholických nápojov.

Žalobca sa dopustil skutku tak, ako je špecifikovaný v personálnom rozkaze. Dňa 18.05.2010 nastúpil do výkonu služby, ktorú mal riadne naplánovanú v čase od 06.00 hod. do 18.00 hod., v rámci plnenia služobných úloh na eskortnej skupine Obvodného oddelenia Košice-západ, odboru poriadkovej polície OR PZ v Košiciach. V rámci inštruktáže hliadky nadriadeným bol v čase o 06.16 hod. podrobený dychovej skúške na alkohol, pričom bola mu nameraná hodnota koncentrácie etanolu 0,27 miligramov na liter vydychovaného vzduchu (0,56 promile) a pri opakovanej dychovej skúške v čase o 06.35 hod. bola táto hodnota nameraná 0,26 miligramov na liter vydychovaného vzduchu (0,54 promile). Vyšetrenie na zistenie alkoholu bolo vykonané prístrojom Alcotest Dräger 7410, vyr. č.: ARJJ-0218 a pomocou výstupu z tlačiarne boli zabezpečené obidva výsledky vykonaných skúšok. Námietky žalobcu, že nevedome skonsumoval vo väčšom množstve kúsok višňového dezertu a taktiež, že požil z dôvodu choroby lieky od kašľa Bromhexin, Stoptusin a Sinupret boli vyhodnotené ako nedôvodné, potvrdené odborným vyjadrením Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave č. p.: PPZ-7351/KEU-BA-EXP-2010 zo dňa 02.06.2010, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi.

Zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti spočíva v tom, že žalobca nevykonával riadne štátnu službu, keď počas nej porušil ust. § 136 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z.z., článok 1, písm. a/, bod 9 a bod 15 rozkazu Ministra vnútra SR č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/, b/, g/, h/ zákona č. 73/1998 Z.z.. Z rozkazu ministra vnútra SR č. 2/2002 v znení rozkazu ministra vnútra SR č. 63/2003 vyplýva, že ak sa u policajta počas výkonu služby zistí, že je pod vplyvom alkoholu, bude sa to považovať za porušenie služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom.

Na základe podaného rozkladu žalobcu minister vnútra SR preskúmaným rozhodnutím rozklad ako nedôvodný zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Protiprávne konanie zakladajúce dôvod prepustenia zo služobného pomeru bolo žalobcovi preukázané zákonným spôsobom, minister vnútra Slovenskej republiky v medziach zákona a povolenou voľnou úvahou, v ktorej je nezastupiteľný, posúdil intenzitu porušenia služobnej prisahy a služobnej povinnosti žalobcu a rozhodol na základe dôsledného prešetrenia veci a dôkazov, ktoré boli postačujúce.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Zákon č. 73/1998 Z.z. v ustanovení § 1 upravuje štátnu službu príslušníkov policajného zboru,..... (ďalej „štátna služba“) a právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby.

Tretia časť zákona v ustanovení § 47 až § 63 upravuje služobnú disciplínu a disciplinárnu právomoc, a deviata časť zákona skončenie služobného pomeru v ustanoveniach § 189 až 199.

Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených Ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., **policajt je povinný:**

a/ plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,

b/ vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,

g/ v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,

h/ dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. **policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.**

Služobný pomer sa končí podľa ustanovenia § 189 písm. c/ prepustením.

V preskúmvanej veci sa podstatné námietky žalobcu týkali procesného postupu žalovaného a skutočnosti, že jeho konanie bolo nesprávne právne kvalifikované ako porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom.

Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech účastníka konania (ods. 2 citovaného zákona č. 73/1998 Z.z.).

Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia, potvrdenia orgánu a organizácií, listiny, veci a obhliadka. Účastník konania je oprávnený navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 328 zákona č. 73/1998 Z.z.).

Najvyšší súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu správnych orgánov dospel k záveru, že sú v súlade so zákonom. Všetky dôkazy zadovážené v konaní vychádzajú z výsledkov šetrenia a materiálu, ktorý je súčasťou spisu a preto odvolací súd nemal dôvod pochybovať o ich zákonnom nadobudnutí. Získané poznatky a priebeh udalostí sú zdokumentované aj v zápisnici o výsluchu svedkov (osôb na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci) a v úradnom zázname evidovanom pod č. ORP-OPP-JUH-193/2010, v ktorom sám žalobca potvrdzuje pozitívny výsledok dychovej skúšky a zároveň uvádza, že sa to nebude opakovať.

Pri rozhodovaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru je potrebné, aby bolo dostatočne preukázané, že protiprávnym konaním porušil služobnú povinnosť a služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo zároveň na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Ak vezmeme do úvahy, že zodpovednosť policajtov je širšieho rozsahu a posudzuje sa prísnejšie, čo zodpovedá ich spoločenskému postaveniu, bolo by v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby aby v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý sa dopustil protiprávneho konania.

Najvyšší súd neprihliadol na námietky žalobcu, že konanie bolo nesprávne právne kvalifikované ani na námietky týkajúce sa postupu správneho orgánu a nedostatočne zisteného stavu veci. Rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky formálne aj obsahové náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 241 zákona č. 73/1998 Z. z., obidva správne orgány postupovali v intenciách vyššie citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili aj správny právny záver.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 01. decembra 2011.

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková